

Sygn. akt II Ca 645/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Henryk Haak SSO Marian Raszewski (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z wniosku S. J.

z udziałem U. P. , J. S. , S. F. (1) , A. G.

o dział spadku

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 13 marca 2013r. sygn. akt I Ns 882/11

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nadać mu następujące brzmienie:

stwierdzić, że w skład spadku po W. F. i S. F. (1) nie wchodzi nieruchomości zapisana w księdze wieczystej pod numerem (...) Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim,

II. oddalić apelację w pozostałym zakresie.

Sygn. akt II Ca 645/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem wstępnym z dnia 13 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim stwierdził, że w skład spadku po W. F. i S. F. (1) nie wchodzi nieruchomości zapisana w księdze wieczystej tego Sądu pod numerem (...) i stwierdził, że własność wyżej opisanej nieruchomości nabyła przez zasiedzenie z dniem 1.01.2003 r. U. P. z domu F. córka W. i S..

Według ustaleń Sądu Rejonowego spadkodawcy W. i S. małż. F. byli właścicielami nieruchomości położonej w O. przy ul. (...) (składającej się z działek nr (...) o powierzchni 0,3633 ha), a nadto nieruchomości położonej w P. o powierzchni 0,71 ha.

W. F. zmarł 5.03.1983r. a spadek po nim wraz z udziałem w gospodarstwie rolnym nabyła córka S. J. w całości, a pozostały majątek żona S. F. (1) w 4/16 częściach dzieci: Z. F., S. F. (1), S. F. (2) i U. P. – po 3/16 części.

S. F. (1) zmarła 26.09.2004r. a spadek po niej nabyły dzieci: S. J., U. P., S. F. (1) – po 1/4 części; wnuki: A. G. i J. S. – po 1/8 części.

Na działce nr (...) znajduje się budynek mieszkalny, powstałe działki stanowią grunty orne.

Budynek mieszkalny budowany w latach 50 – tych XX wieku był w stanie surowym, a sprzedawcy zamierzali przekazać go córce S. J.. Zmieniali zdanie przekazali go córce U. P., sami zaś mieszkali w lokalu służbowym w P.. U. P. wprowadziła się do tego domu w 1972 r. doprowadzając obiekt do stanu używalności . Płaciła podatki i pozostałe ciężary od całej nieruchomości.

Na pozostałych były uprawy, którymi zajmowała się U. P.- zboża, ziemniaki warzywa, zbiory sprzedawała.

Na części działki nr (...) (o obszarze 0,16,11 ha) U. P. wraz z ojcem W. F. uprawiała truskawki. Trwało to 4 lata od 1977 r. Przy tej uprawie pomagała reszta rodziny gdy tak zarządził ojciec.

S. J. miała wydzieloną przez rodziców część działki na ogródek.

U. P. objęła w samoistne posiadanie całą nieruchomość w 1972 r. Prace wykonywała osobiście lub przy pomocy innych osób, którym płaciła bądź odrabiała. Wspólne przedsięwzięcie, jakim była uprawa truskawek nie zmieniło charakteru posiadania nieruchomości.

U. P. była posiadaczem w złej wierze, gdyż miała świadomość, że przekazane jej nieruchomości przez rodziców było dokonane nieformalnie. 30 – letni okres zasiedzenia zakończył się z dnia 31.12.2002 r.

Apelację od powyższego postanowienia złożyła wnioskodawczyni S. J. zarzucając naruszenie prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 172§1 i 2 kc, naruszenie przepisów postępowania przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, zakreślonych w art. 233 kpc i błędne ustalenia faktyczne. Skarżąca wniosła o zmianę postanowienia przez oddalenie wniosku o zasiedzenie, względnie uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Uczestniczka postępowania U. P. wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.Sąd Okręgowy w pełni akceptuje ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i wyciągnięte na ich podstawie wnioski prawne, przyjmując je za własne.

Nie jest uzasadniony zarzut naruszenia prawa materialnego, który skarżący opiera na błędach w zakresie ustaleń faktycznych. Już to skazuje ten zarzut na niepowodzenie, gdyż prawo materialne Sąd może naruszyć przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, nigdy zaś przez błędy w zakresie ustaleń faktycznych. Można zatem zarzut ten postawić tylko w wypadku niekwestionowania określonych faktów ustalonych przez Sąd. Zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 233§1 kpc poprzez obrazę wyrażonej w tym przepisie zasady swobodnej oceny dowodów – zastrzeżonej tylko dla Sądu – nie może być uznany za trafiony. Sąd Rejonowy dokładnie rozważył zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i dokonał w oparciu o niego prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie okoliczności niezbędnych dla rozstrzygnięcia sprawy, nie dopuszczając się w tej mierze żadnej dowolności.

Rozumowaniu Sądu nie można zarzucić sprzeczności z zasadami logicznego myślenia, wskazaniem wiedzy oraz doświadczeniem życiowym, a skoro tak, to dokonana przez Sąd ocena zebranych dowodów nie wykracza poza granice określone w art. 233§1 kpc.

Sąd orzekający wyraźnie wskazał na jakich dowodach oparł swoje ustalenia faktyczne, a nadto dlaczego innym dowodom odmówił waloru wiarygodności.

W świetle tych dowodów nie może budzić wątpliwości ustalenie, że U. P. w 1972 r. weszła w samoistne posiadanie nieruchomości położonej w O. na podstawie nieformalnej darowizny zdziałanej na jej rzecz przez rodziców. Ten rodzaj posiadania uczestniczka ta wykonywała przez czas niezbędny do zasiedzenia.

Skarżąca w apelacji – w celu wykazania swoich racji - przytacza prawne fragmenty zeznań niektórych świadków wyrwane z kontekstu, które mają uzasadnić lansowaną akurat tezę. Tego typu zabiegi nie mogą jednak podważyć prawidłowych ustaleń Sądu Rejonowego.

Odnosząc się do treści postanowienia wstępnego, w którym Sąd Rejonowy stwierdził, że U. P. nabyła z dniem 1.01.2003 r. przez zasiedzenie własność nieruchomości, to wskazać trzeba że przy orzekaniu wstępnym należy mieć na uwadze zawartość normatywną przepisu art. 685 kpc.

Stosownie do tego przepisu... w razie sporu między współspadkobiercami o to, czy pewien przedmiot należy do spadku, Sąd spadku może wydać postanowienie wstępne. Przedmiotem sporu w rozpoznawanej sprawie było to, czy nieruchomość położona w O. stanowi składnik masy spadkowej po W. F. i S. F. (1), a co za tym idzie, czy może być przedmiotem działu. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że wymieniona nieruchomość do spadku nie należy. W świetle powołanego przepisu Sąd winien na tym poprzestać i może stwierdzić, iż nastąpiło zasiedzenie tej nieruchomości przez uczestnika postępowania, gdyż stoi temu na przeszkodzie literalna wykładnia przepisu art.685 kpc. Stwierdzenie tej kwestii winno być zawarte w orzeczeniu działowym, kończącym postępowanie merytoryczne. Stąd należało zmienić treść zaskarżonego postanowienia wstępnego, a apelację oddalić (art. 385 i 385kpc w zw. z art. 13§2 kpc).